

Průvodce samostudiem - SOC704 Četba klasiků

Vážení a vážené studující

tento *Průvodce studijním materiálem* je pomůckou, která by Vám měla usnadnit studium textů, které jsou předepsány jako povinné pro předmět *Četba klasiků*, jenž je vyučován v rámci kombinovaného studia na katedře sociologie Fakulty sociálních studií MU v Brně. Byl vypracován s ohledem na povahu a potřeby studia v kombinované formě, které probíhá z velké části jako samostatné studium, pouze s občasnými konzultacemi s příslušným vyučujícím. Tato forma klade především na začínající studující značné nároky, zejména jedná-li se o studium původních a někdy komplikovaných textů, jako je tomu u daného předmětu. *Průvodce studijním materiálem* vám má usnadnit orientaci v těchto textech a zároveň posloužit jako jistá náhrada pravidelných konzultací a přednášek, ačkoliv se nejedná o náhradu zcela ekvivalentní. Používání tohoto průvodce by mělo umožnit snadnější a přesnější pochopení předepsané látky, čímž by se měla zvýšit šance na úspěšné absolvování tohoto předmětu.

V tomto průvodci najdete průvodní informaci ke každému z předepsaných textů. Tato informace Vás uvede do obecnějšího kontextu studované látky. Následné otázky Vás upozorní na klíčová témata a také na některé klíčové pojmy, které autoři v textech používají. Nezapomeňte, že při nesrovnalostech nebo nejasnostech můžete také sáhnout po výkladových slovnících – zejména po Velkém sociologickém slovníku. Předpokladem je, že danou primární literaturu budete studovat souběžně s texty sekundární literatury k předmětu SOC705 Klasické sociologické teorie.

Doufám, že *Průvodce samostudiem* Vám bude skutečnou a efektivní studijní pomůckou.

* * *

OBECNÉ POKYNY:

Při četbě každého z textů, jakožto i při přípravě na zkoušku je doporučeno se nejdříve řídit následujícími obecnými otázkami:

1) Jaký/á je hlavní argument/myšlenka textu?

Ve vědě obvykle neexistuje žádný výrok bez toho, že by odkazoval na jiný výrok. Málokdy tedy najdeme myšlenkovou tradici, která by nevycházela nebo nenavazovala na jinou tradici, nebo se k ní alespoň kriticky nestavěla. Při studiu sekundární literatury nás tento problém trápit nemusí, protože její povaha je především informativní. Při studiu *primární* literatury se ovšem pokuste soustředit na hlavní linii textu a vystihněte ústřední argument/y textu. Nejlepší kontrolou, zdali čtenář pochopil hlavní myšlenku textu, je pak schopnost umět ji zformulovat vlastními slovy. A je-li to nutné, tak v jedné větě; pokud to naopak okolnosti vyžadují, tak o ní hovořit třeba i 15 minut. Pokuste se tedy po nastudování každého z textů zamyslet se a zformulovat vlastními slovy, co autor tvrdí.

2) Jaké konkrétní příklady či důkazy pro svůj argument/myšlenku autor uvádí? Jakým způsobem obhajuje svůj argument?

Podobně jako v předešlé otázce, podstata vzdělání by neměla spočívat v memorování, ale v pochopení. A chápe ten, kdo sám o sobě a vlastními slovy dokáže hovořit o tom, co nastudoval. Kdo dokáže navíc argument nejen zformulovat, ale také obhájit – hovořit o důkazech, které existenci argumentu nebo myšlenky podporují -, ten si pak také nejen dobře pamatuje nastudovanou látku, ale pamatuje si ji dlouho a umí s ní pracovat, umí skrze ní promýšlet jiná témata a pohlédnout na okolní svět.

* * *

Po zodpovězení těchto obecných otázek byste se u textů určených k jednotlivým tématům měli zaměřit na dílčí otázky, které jsou uvedené v jednotlivých dokumentech *Studijních otázek*. Tyto otázky jsou vodítkem při četbě, pomáhají Vám se v textu zorientovat a upozorňují Vás na to, co je v textu důležité, na co byste měli brát zřetel a co neměli opomenout. Každé sadě otázek předchází stručná informace o daném konkrétním textu.

* * *